

VIZBARAS FELIKSAS

Inžinierius, architektas **Feliksas Vizbaras** gimė 1880 03 14 Zubiškių / Vairiškių kaime (Kupiškio r.). 1894 m. baigė Šimonių liaudies mokyklą ir, privačiai pasirengęs Šiauliuose, įstojo į Liepojos gimnaziją. 1902–1908 m. studijavo Rygos politechnikos instituto Inžinerijos skyriuje, kurį baigė, įgydamas statybos inžinieriaus kvalifikaciją. 1908–1914 m. dirbo inžinieriumi Liepojos geležies vielų fabrike, Rusijos imperijos gynybos ministerijos kareivinių statybos komisijoje. Kilus Pirmajam pasauliniam karui, kaip karo inžinierius mobilizuotas į armiją. 1919 m. pabėgo į Lietuvą. 1922–1925 m. buvo Kauno miesto inžinierius ir Statybos skyriaus vedėjas, vėliau – Susisiekimo ministerijos vyr. inspektorius. F. Vizbaras Kaune suprojektavo daug modernizmo stiliaus pastatų: Šv. Zitos draugijos tarnaičių ir darbininkų namus (1925), „Pieno lašo“ draugijos namus (1928), Ateitininkų sąjungos valdybos rūmus (1929), Kauno centrinį paštą (1931), bendrovės „Pažanga“ rūmus (1934), Automatinę telefonų stotį (1936), daugiabučių namų (1924), kotedžų, vilų, gyvenamųjų namų: asmeninė vila „Baltoji Vizbaro pilaitė“ (1923), Klimų vila (1929), Juozo Tūbelio namas (1933) ir kt. Taip pat suprojektavo Papilio Švč. Mergelės Marijos bažnyčią (pastatyta 1927–1936 m.), prezidento Antano Smetonos sodybą Užgiryje (1936), paminklą Juozui Tumui-Vaižgantui, kuris valstybės lėšomis pastatytas Svėdasuose (1937). F. Vizbaras yra laimėjęs 6 konkursinius projektus. Kūryboje ryški tautinio stiliaus paieškų tendencija. Apdovanotas 4 laipsnio Gedimino ordinu (1931) ir 2 laipsnio Gedimino ordinu (1939). 1941 m. architektas su šeima išvyko į Vokietiją. Pokario metais gyveno Bavarijoje. 1959 m. buvo sunkiai sužeistas avarijoje, Lietuviškoje veikloje nedalyvavo. Mirė Vokietijoje apie 1966 m., tiksli mirties data ir palaidojimo vieta nežinoma.